

PIESN NOWA

O gwałtownym Deszczu, nigdy niesłychanym w Koronie Polskiej.

W Kážimierzu Dolnym, w Roku 1644.

Nota: iáko o Lwowie,
etc.

Guchay kážda dušo mila,
Jak strášna skynie horiná;
Stráchy ida na vše strony/
Bog tuž gniewem potupony
przez wo narodowi swetu /
potomkowi takowemu ;
Ktožy často obrahamy /
A do gniewu pobudzamy.
W Kážimierzu Mieście staronym
Sztalo sie, w czásie niedawonym /
Roku Tysiąc szećsetnego
Czterdziestego y czwartego,
Bylo Mała drozdziestego /
W południe, bnta Czledzilenego /
Spadły dhoše / natwâlne wody /
Uaczynili w Mieście ślody,
Wpadła z gor wodą w ulice /
Poznosiła Baniencie /
W Rynku sio cknámi latá /
Sklepy z gruntu wyrwacalá.
Jacki gdzile roszczo bywało /
A tam sie nic nie pozostało :
Wszystko to woda zabrała /
Czterdziestec gdzie co podzieliła.
Mosty

XVII - 3294 - 5

Wioski kamienne / y lody
Dniostro preż / aż na ogrody ;
Gdzie były gory wysokie /
Tam teraz doly głebotie,
Wioski, brązo y naczynia ,
Sceny, báfy, kufy winne ,
Srebro, złoto, piękne saty ,
Ktory był na to bogaty .
Wie na sto / ani na dwieście /
Stał się tam głody w Mieście ;
Działki w Kolebkach płynąły ,
Aż ich na Wilecie chwycali .
A taka za maluchino chwile
Budowali aż za wiele ;
Miedzy innymi rzeczami ,
A piętnadziesiąt hektarów .
Bylo, owoczki, śródoly ,
Topilo konie, y woły ;
Malo w których nie topiło ,
Pod Mieściem dzinry czynili
Jedni murem potrużeni ,
Drudzy gradem porażeni ;
Dla tych wodnych naprawności ,
Dostał nie jeden w łasocie ,
Gdy spadły dżdże, grad, y lody ,
Coś tam nie mieli być głody ;
Ze tak lat nad Mieściem zgolił ,
Jako z największego leżiora .
Wie tylko we Wiosce stronie ,
Ale y w Poisscie Boronie ,
Grady, dżdże, naprawne wody ,
Czynią niepotrzeb głody .

266

Radostmerz to Miasto stanowis /
A wielom ludzjom znacione :
Tanc woda nad Wladzem laja ,
Jakoby zacopic miata .

A zaraz we magnientu oki
Sglnela woda gieboka :
Ktora przez estery minuty
Smiostra spichlerze y skutry .

Już y chmury strasne teraz ,
Ogień pali także nle raz :
Lato sie ziemie rewulse ,

Woda z granic przekracza ,
Co wiec swym trybem isc miata ,
To sis aż oknami laja :

Były camo srogie strachy ,
Gdy padali na dol gmachy .

Ludzie widzoc strachy niemaly ,
Do Kościola uciekali ,
Krzyczac / tak mowiac : dla Bogu ,
Saturnus nas plaga sroga .

Aje mury zapadaly ,
A drugie ledwie zostaly :

Jedne w puł porezywalo ,
Drugie z grantu wywodcalo .

Ciąwet z winem y garnanda ,
Szescio koni woż y pana :
Tywo należli jednego ,

W piastu w puł zasypanego ,
Wlada Rusy ratowali ,

Inne rzeczy sobie brali :
Brali kisy kto byl ejny ,

Cia wiśla , skarby , skarupy ,

Bumotki

Baniotkowie to sobie brali /

W ziemiie ie zakopywali z /

Zeby o tym nie wiedziano /

Cokolwiek roylatorano.

Molow groali plywa po wodzie /

Ktore byly na ogrodzie z /

Trudno ich bylo ukradowac /

Tylko sie musial frasowac.

Gdy plynala y niewidziala /

Trzech Mieszan ze wlosiego Miszan

Jedni zmiliu y sie wolały /

Drudzy sie pozalewali.

Misi pomsta zimne lato /

A my nic nie dbamy na to /

Ze Sedny dzeni nie bialelo z /

Badzdy zle system w swym wieku

Nie wiedzi co iuz bedzie z nami /

Da lichota za wydzierstwami z /

Ze sie pokatidz nie chcemy /

Nie sprawiedliwie sadzimy.

Starze Bog za nasze zlosci /

A za brzydkie nieprawosci z /

Da tak niezwyklyne rzady /

A niesprawiedliwe sody.

Gdy Bog siedzie na swym sadzis /

Blism y dobrym placić bedzie z /

Przecie sie zly nie hample /

Choc na sie cali strach ejui.

Wiec z potora Pana prosmi /

Ktce swe ku nitemu wznośmy z /

Jezu zmiliu y sie nad nami /

Dla wryptliwi Chrzesciannya.

